

പടിയിറങ്ങുമ്പോൾ

ഞങ്ങൾ പിരിയുകയാണ്. രണ്ട് വർഷം ഒന്നിച്ചിരുന്ന് ഒന്നിച്ച് പഠിച്ച് ജീവിച്ചവർ. ഈ വിരഹം സ്വാഭാവികമാണ്. ഈ ദുഃഖവും... വീണ്ടുകിട്ടിയ എല്ലാ ഇടവേളകളിലും മുമ്പ് ചേർക്കാൻ മറന്നതെന്തൊക്കെയോ കൂട്ടിച്ചേർക്കാനും പറയാൻ വിട്ടുപോയതെന്തൊക്കെയോ പുരിപ്പിക്കാനുമുള്ള തത്വപ്പാടിലാണ് ഞങ്ങൾ. ഓരോ വാക്കും നീർത്തുള്ളികളായി വീഴുമ്പോൾ വികാരങ്ങളുടെ പൂമൊട്ടുകൾ വിരിഞ്ഞത് വാടിത്തുടങ്ങി.

ഇനിയേറെയില്ല. അവക്കിടയിൽ തീരാത്ത പരീക്ഷകളുടെ വ്യാകുലതകൾ. ഡയറ്റ് പാലക്കാടിന്റെ ചുവരുകളിൽ ഇനി ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടച്ചിരിയുടെ ശബ്ദം പ്രതിധ്വനിക്കില്ല. സ്കൂളിന്റെ ആരവങ്ങൾക്കിടയിൽ നിന്ന് ഈ വേർപാടിന്റെ ദുഃഖം ഞങ്ങൾ മാത്രം പങ്കിട്ടെടുക്കുകയാണ്.

വിരഹം ആർദ്രമാക്കുന്നത് നാം പറയാതെ ബാക്കി വെച്ചേച്ചുപോയ ഓർമ്മകളല്ലേ... ഓർമ്മിക്കാൻ പലതുമുണ്ട്, പക്ഷെ വെക്കാനും.

പടവുകളും കുന്നുകളും കയറി വന്ന ഡയറ്റിന്റെ പൂങ്കാവനത്തിൽ നിന്നും ഞങ്ങൾ വീതിച്ചെടുത്തതാണ്. കാലം ഞങ്ങളെ വേർപിരിക്കുമ്പോൾ തിരിച്ച് നൽകാനുള്ളത് വേർപാടിന്റെ വേദനകൾ മാത്രം. ഒരുപാട് പ്രതീക്ഷകളുമായ് പിരിഞ്ഞുപോകുന്ന ഓരോരുത്തരും തന്റെ ഭാവി പടുത്തുയർത്തട്ടെ...

എസ്.ജി.സി.

ഡയറ്റ് പാലക്കാട്

പാലക്കാട് ഡയറ്റ്
അധ്യാപകവിദ്യാർത്ഥികളുടെ
രചനകൾ 2012-13

ഡയറ്റ് പാലക്കാട്

PSTE- Faculty. DIET-Palakkad, Anakkara (Po), Phone: 0466 2254201
Email: dietpalakkad@gmail.com, web: dietpalakkad.org

നീഹാരം

പാലക്കാട് ഡയറ്റ്
അധ്യാപകവിദ്യാർത്ഥികളുടെ
രചനകൾ 2012-13

പ്രസാധനം:

സി. ബാബു
(പ്രിൻസിപ്പാൾ, ഡയറ്റ് - പാലക്കാട്)

നിർവ്വഹണം:

വ.എ. സി.വി.
സവിത. ജ
ജംഷീന. സി.എം
പത്മജ. സി.പി
ശിൽപ്പ. ടി.വി

നിർദ്ദേശങ്ങൾ:

പി. രാജൻ
(സീനിയർ ലക്ചറർ, ഡയറ്റ് - പാലക്കാട്)

കെ. രാമചന്ദ്രൻ
(ലക്ചറർ, ഡയറ്റ് - പാലക്കാട്)

ഡോ. പി. ബഷീർ
(ലക്ചറർ, ഡയറ്റ് - പാലക്കാട്)

മുദ്രണം:

ഓറഞ്ച് ഡിസൈൻസ്, എടപ്പാൾ
ഫോൺ: 0494 2684378

കാത്തിരിപ്പ്

ഒരുപിടി സ്വപ്നങ്ങൾ തന്നു നീ
എൻ മുന്നിൽ വന്നതെന്തിനായി?
ഒരുപാടു വേദനകൾ തന്നു നീ
എന്നിൽ നിന്നകന്നുപോയതെന്തിനായ്?
ഒരു ചെറു പുഞ്ചിരിക്കായ് കാത്തിരിക്കുന്നു ഞാൻ
ഒരു സ്നേഹ ഗീതകം പാടുവാനായ്
നീ വരുമെന്നോർത്തു ഞാൻ കാത്തിരിപ്പു.

ഹർഷ. വി.എം.

സ്വപ്നം

ഒരു മാവിൻ ചില്ലയിൽ
 ഞാനിരിക്കവെ
 പെട്ടെന്നൊരു ശബ്ദം കേട്ടു
 ഞെട്ടി ഞെരിച്ചു ഞാൻ നോക്കവെ
 ഒരു തേങ്ങലായി
 വന്നു എന്റെ മുന്നിൽ
 പാവമാം ഒരു മാവിൻ തൈ.
 കാര്യം തിരക്കിയ നേരം ഒന്നും പറയാതെ
 തേങ്ങലായി നിന്നു മാവിൻ തൈ.
 പെട്ടെന്നൊരു ശബ്ദം കേട്ട്
 തിരിഞ്ഞു നോക്കി ഞാൻ,
 പൊൻ ചിരിയുമായി
 അമ്മഎൻ അരികെ!

ശ്രീജ. പി.പി.

മുഖമൊഴി

പാലക്കാട് ഡയറ്റിലെ അധ്യാപക വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സർഗ്ഗരചനകളുടെ സമാഹാരം പുറത്തിറക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്. സ്വന്തം ജീവിതാനുഭവ പരിസരത്തു നിന്നാണ് ഇതിലെ ഓരോ രചനയേയും വിദ്യാർത്ഥികൾ രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. തേച്ചുമിനുക്കിയെടുക്കേണ്ട രചനകളാണ് മിക്കതും എന്ന് ഒറ്റ വായനയിൽ തന്നെ തിരിച്ചറിയുമ്പോഴും, മഞ്ഞുതുള്ളിയിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന സൂര്യതേജസ്സിനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കും വിധം തിളക്കമാർന്ന അകക്കാഴ്ചകളെ അവ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. എഴുത്തും വായനയും കുറഞ്ഞുവരുന്ന ആധുനിക ലോകത്തിന്റെ പരിമിതികളെ സംവാദാത്മക പഠനരീതികൾ കൊണ്ട് മറികടക്കാമെന്നതിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തമായി ഈ രചനകളെ അടയാളപ്പെടുത്താം.

ഏറെ തിരക്കുപിടിച്ച പരിശീലന കാലത്തും ഇത്തരമൊരു സർഗ്ഗവസന്തം യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുവാൻ പ്രവർത്തിച്ച എല്ലാവരേയും അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ട്, പഠനകാലത്തിന്റെ ഓർമ്മക്കുറിപ്പ് 'നീഹാരം' സഹൃദയർക്ക് മുഖിൽ സാദരം സമർപ്പിക്കുന്നു.

സി. ബാബു,
 പ്രിൻസിപ്പാൾ
 ഡയറ്റ് പാലക്കാട്

ഉള്ളടക്കം

- കഥൽ
- വേർപാട്
- പ്രകാശം പരത്തുന്ന വിദ്യാലയം
- ഏകാന്തത
- വഴി
- ക്ലാസ് റൂം
- ജീവിതം
- ഒച്ച്
- പാവം കുട്ടി
- എന്റെ ജീവിതം
- അടുപ്പ്
- മരുഭൂമി
- നക്ഷത്രം
- വീടൊല്ലാൽ
- ഗ്രാമക്കാഴ്ച
- എന്റെ വിദ്യാലയം
- വളപ്പെട്ടുകൾ
- മാഞ്ഞുപോയ വഴികൾ
- സ്നേഹം
- വീടൊരമ്പലം നേരം
- വഴിയാത്രകൾ
- ഒറ്റയ്ക്കിരിക്കുമ്പോൾ
- പ്രിയകലാലയമേ
- പ്രണയം
- ആ നിമിഷം
- മലർവാടി
- ഗർഭം
- വീട്
- തുമ്പപ്പൂ
- വീടൊരമ്പലം
- ഗ്രാമത്തുടിക്കുകൾ
- Waiting I 4 U
- പുകയുന്ന ജീവിതം
- സ്വപ്നം
- കാത്തിരിപ്പ്
- പടിയൊരമ്പലം

പുകയുന്ന ജീവിതം

മുന്നോട്ടുള്ള ജീവിതം
മനസ്സിൽ കിടന്നു പുകയുകയാണ്
കല്ലുകൾക്കിടയിൽ
പുകഞ്ഞുകയറുന്ന അടുപ്പപോലെ
ജീവിതം
പുകഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ശബ്നാ ബേബി.വി

Waiting I & U

Whenever I see, lost my day and night

Since that time

His voice fall in my heart

like a snow drop

I have no words to explain about him

He is my dream and groom

He is not only loves for me

But also a guiding light

He always tries to lead me,

From dark to light

And from death to life

He is my everything

He is my body and Soul

I am waiting for that time, He become mine

I love him until my last breath.

ഞാലാലാലാ. ര.സ

കനൽ

അമ്മ എന്നും അടുപ്പിനകത്തേക്ക് ചെല്ലും,

എരിയുന്ന കനലിനെ നോക്കി വെറുതേ വിതുവും.

വെന്തെരിയുന്ന ഓർമ്മകൾ ചികഞ്ഞമ്മ പറയും,

മരണം ഒരു കനൽച്ചുട്ട് മാത്രം.

ആതിര. കെ.

വേർപാട്

പുഴയൊഴുകിയിരുന്ന
വഴിയിലേക്കു നോക്കി
നെടുവീർപ്പിടുന്ന കടത്തുകാരനെ
ഞാൻ കണ്ടത്
പുഴ കാണാനെത്തിയപ്പോഴാണ്.
പക്ഷെ, ഇന്ന് അവളെപ്പോലെ
എന്റെ പുഴയും...
ഇനി എന്റെ പുഴയ്ക്ക്
മറ്റൊരു മുഖമായിരിക്കും
പ്രതീക്ഷയും ദൈന്യതയും നിറഞ്ഞ
ആ കടത്തുകാരന്റെ മുഖം.

ശ്രീമ. വി.ജി.

ഗ്രാമത്തുടിപ്പുകൾ

സ്വപ്നങ്ങൾ വിരിയുന്ന
ഗ്രാമത്തിൻ മാറിലായ്
സിന്ദൂര രേഖയായ്
നദികളും
ഓർമ്മതൻ ചിറകിലായ്
നമുക്ക് പറക്കാം...
ഗ്രാമത്തിൻ തുടിപ്പുകൾ
തൊട്ടറിയാം...
സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ മറയുന്നു
നീയെൻ
സ്വപ്നത്തിൻ ചിറകുകൾ
തഴുകിയെന്നും
മണമോലുനൊരു സൗഭാഗ്യ
സഖിയായ്
കൂടെ നിൽപ്പു ഞാൻ
ഗ്രാമത്തിൻ നിറവിൽ...

മുബ്ബശ്ശി. കെ.

വിടപറയുമ്പോൾ

പുതുമഴ നനഞ്ഞ പുലരിയിൽ പുതുമണ്ണിന്റെ ഗന്ധം നുകർന്നു കൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഡയറ്റിനെ പുകാവനത്തിലെത്തിയത്. നിളയുടെ മണലാരണ്യത്തിൽ നിന്നും അൽപ്പം വിട്ടുമാറി ചരിത്രമുറങ്ങുന്ന ആനക്കര ഗ്രമത്തിലെ സിരാകേന്ദ്രത്തിൽ അഭിമാനപൂർവ്വം തലയുയർത്തി നിൽക്കുന്ന സ്ഥാപനം എന്നിൽ അമ്പരപ്പുണർത്തി. മറ്റേത് ആളെപ്പോലെയും ആശ്ചര്യത്തോടെയാണ് ആദ്യപടി ചവിട്ടിയതെങ്കിലും മുറ്റത്തു നിൽക്കുന്ന റോസാദളങ്ങളും, തെന്മാവിൻ തണലും, തേൻ നുകർന്നു പറക്കുന്ന പൂമ്പാറ്റകളും, ആമ്പൽക്കുളവുമെല്ലാം എന്റെ മനസ്സിനെ ശാന്തമാക്കി...

ഇന്നിതാ വീണ്ടുമൊരു മാർച്ച് മാസം. സൗഹൃദങ്ങൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിച്ച ഡയറ്റിന്റെ അങ്കണം വീണ്ടുമൊരു വിടപറയലിനുകൂടി സാക്ഷിയാവുകയാണ്. ആർപ്പുവിളികൾക്കും, പൊട്ടിച്ചിരികൾക്കും, കളി തമാശകൾക്കും, പിണക്കങ്ങൾക്കും, നൊമ്പരങ്ങൾക്കും കുട്ടകരച്ചിലുകൾക്കുമെല്ലാം വിട...

എന്നെന്നും കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ ഒരുപിടി ഓർമ്മകളും ജീവിതത്തോടു പൊരുതാൻ ആത്മവിശ്വാസവും കരുത്തും നുകർന്നെടുത്ത് ജീവിതത്തിന്റെ പുത്തൻ ഏടുകൾ തേടി ഓരോ പക്ഷിയും ഇവിടെ നിന്ന് പറന്നുയരുന്നു. പ്രതീക്ഷയോടെ, വിശ്വാസത്തോടെ, ശിരസ്സുയർത്തി നിൽക്കുന്ന ഡയറ്റിന് ആയിരം നന്ദികൾ നേർന്നുകൊണ്ട്...

അഖില. പി.സി.

പ്രകാശം പരത്തുന്ന വിദ്യാലയം

അക്ഷര മുത്തുകൾ കോർത്തുവെച്ച മാലയാണിന്നെന്റെ വിദ്യാലയം
അറിവിന്റെ ഓളങ്ങൾ അലയടിക്കും
സാഗരമാണെന്റെ വിദ്യാലയം
നന്മതൻ സാന്ത്വന സ്പർശമേകും
അമ്മയാണെന്നുമെൻ വിദ്യാലയം
സ്നേഹത്തിൻ അമൃതം വിളമ്പിടുന്ന
പാലാഴിയാണെന്റെ വിദ്യാലയം
സൗഹൃദക്കൂട്ടിന്നു കാത്തിരിക്കും
പ്രിയ തോഴിയാണെന്റെ വിദ്യാലയം
ഓർമ്മതൻ ചില്ലയിൽ പൂത്തുനിൽക്കും
പൂവാടിയാണെന്റെ വിദ്യാലയം
എൻ ജീവയാത്രയിൽ എന്നുമെന്നും
ദിവ്യ പ്രകാശമീ വിദ്യാലയം!

റമീന. ടി.കെ.

ഏകാന്തത

മരുഭൂമിയിൽ,
വഴിയറിയാതെ പകച്ചു നിൽക്കുന്നവൾ
അനുഭവിക്കുന്നത് ഏകാന്തത.
ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ,
ജീവിതം തള്ളിനീക്കുന്നവൾ
അനുഭവിക്കുന്നതും ഏകാന്തത
രണ്ടും വാക്കിൽ ഒന്നാണെങ്കിലും
അനുഭവത്തിൽ വ്യത്യസ്തമാണ്.

മുഹ്സിന. പി.പി.

തുമ്പപ്പൂ

പാടവരമ്പത്താടി രസിക്കും
വെള്ളത്തുമ്പപ്പൂവല്ലേ,
നിൻ കവിളത്തൊരു ചുംബനമേകാൻ
കൊതിയില്ലാത്തവരാരുണ്ട്?
തുമ്പപ്പൂക്കൾ തിങ്ങിവിരിഞ്ഞു
പച്ച വിരിച്ചൊരു പാടത്ത്
ഓണത്തപ്പനോമനയാം
തുമ്പപ്പൂവേ പൊലിപ്പൂവേ

ശിൽപ. ടി.വി.

വിട

അകതാരിൽ വിരിഞ്ഞ ഉന്മേഷ പുഷ്പവും
ലോക സങ്കല്പ ഭാണ്ഡവുമായ്
അന്നാദ്യമായ് ഞാനെത്തിയെൻ
സ്നിഗ്ധമാം വിദ്യതൻ വാടിയിൽ
ഇളം തെന്നലിൻ തലോടൽ പോലെ
ഒരു മനോഹര സ്വപ്നം പോലെ
പ്രിയപ്പെട്ടവർതൻ പുഞ്ചിരി പോലെ
ഒരുപിടി നാളുകൾ എനിക്കു നൽകി
ഒരുനാളിൽ ഏതോ വഴിയിൽ വെച്ചെന്റെ
കർത്തവ്യമെന്തെന്ന് ഞാനറിഞ്ഞു
എന്നിലെ വിദ്യകൾ ശിഷ്യരിൽ
പകരുന്നതെൻ ധർമ്മമാണെന്നു ഞാനറിഞ്ഞു
അനന്തമായ് നീളുമീ കാലത്തിൻ പാതയിൽ
എൻ ജീവിത ശകടം യാത്ര തുടരവേ
ഇനിയെന്നെ കാക്കുന്ന കാഴ്ചകൾക്കെല്ലാം
ഇതുപോലൊരു നാളുകൾ നൽകാനാകുമോ?

ശ്രീലക്ഷ്മി. സി.പി.

വഴി

ഞാൻ വരുന്നതും നോക്കി എൻവഴി
എന്നെ കാത്തു നിൽക്കുന്നു.
ഓരോ ദിവസവും അവ എന്നെ
മാടിമാടി വിളിക്കുന്നു.
എനിക്ക് സന്തോഷവും ദുഃഖവും നൽകാനായി
എന്റെ വഴികൾ എന്നും എന്നെ കാത്തു നിൽക്കുന്നു.

സരിത. പി.

ക്ലാസ് റൂം

ക്ലാസിൽ കലപില ശബ്ദം മാത്രം. ഒന്നോ രണ്ടോ കുട്ടികൾ എന്തൊക്കെയോ കുത്തിക്കുറിക്കുന്നു. പുറത്ത് ചാറ്റൽ മഴയുണ്ട്. അവിടവിടെയായി മിറായി കടലാസുകൾ പാറിനടക്കുന്നു. മാവിൻചുവട് പെൺകുട്ടികൾ കയ്യേറിയിരിക്കുന്നു. ആൺകുട്ടികൾ ഗ്രൗണ്ടിൽ ഫുട്ബോൾ കളിക്കുകയാണ്. മാവിന് പേടിയാടിയാണോ എന്തോ തുണക്ക് കുറച്ച് സൈക്കിൾ ഉണ്ട്. മാവ് അതിന്റെ സങ്കടം പ്ലാവിനോട് പങ്കുവെച്ചു. പ്ലാവ് സങ്കടം ഇലകളാട്ടി കേട്ടു.

വരാന്തയിലേക്കുള്ള ജനലിലൂടെ രണ്ടു കണ്ണുകൾ ക്ലാസിലേക്ക് തറച്ചു കയറി. കുട്ടികൾ നിശബ്ദരായി. ചിലർ ധൂതി പിടിച്ച് ബാഗ് തുറന്ന് പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കാൻ തുടങ്ങി. മാഷ് ക്ലാസിലേക്ക് കയറി.

സുബ്ബിത. പി.വി.

ഗദ്ഗദ്

എൻ കണ്ണിൽ നിന്നിറുവീണ
കണ്ണുനീർ തുള്ളിയോടു ചോദിച്ചു ഞാൻ
നീയും അകന്നുവല്ലേ?

ഇറുവീണ കണ്ണീർതുള്ളി
എൻ അവസാനശ്വാസമായിരുന്നെങ്കിൽ
കരയില്ല ഞാൻ, ആർത്തു ചിരിച്ചു പോയേനെ...

ലിൻ.എ. സി.

മലർവാടി

പച്ചപ്പട്ടണിഞ്ഞു നിൽക്കുമാ വാടിയിൽ
 പുഞ്ചിരിച്ചു നിൽക്കും പൂക്കളിൽ
 മെല്ലെത്തഴുകി ഞാൻ നിൽക്കവെ
 എന്നുള്ളിൽ നിറയുന്നിതാഹ്ലാദത്തിൻ
 തേൻ സുഗന്ധങ്ങൾ
 വിടപറയും നേരമാപൂക്കളെൻ
 കൈകൾ മെല്ലെ പിടിച്ച പോലെ...

സനീത. ി.

ജീവിതം

അടുപ്പിൽ കുട്ടിയ തീപോലെ-
 യാണെന്റെ ജീവിതം.
 മൂന്ന് കല്ലിന്റെ ഇടയിൽ 'ഇത്'
 നീറി പുകയുന്നു.
 അതിലെ തീക്കനലിനെ
 വീണ്ടും തെളിയിക്കാൻ
 ആരോ ശ്രമിക്കുന്നു.

ജുമാന. എൻ.

ഒച്ച്

ഞാൻ വെറുമൊരു ഒച്ച്
നിറയെ ഭാര കുമ്പാര-
ങ്ങൾ ഏന്തി വലിച്ച്
ഞാൻ നീങ്ങുന്നു.
അവളെ നിറഞ്ഞ
നോട്ടവും, വെറുപ്പാർന്ന
ശബ്ദവും നിറഞ്ഞ ജീവിതം
ഞാൻ ഏന്തി വലിക്കുകയാണ്.
ദുഃഖത്തിന്റെ ഭാരം വലിച്ചു നീങ്ങുന്ന
ഞാൻ ഒന്നു മയങ്ങട്ടെ
സാന്ത്വനത്തിന്റെ മിഴികൾ
സ്വപ്നം കണ്ടു കൊണ്ട്...

പ.പി.സി.

ആ നിമിഷം...

നിനച്ചിരിക്കാ നേരത്തെൻ
സ്വർഗ്ഗത്തിൻ പടിവാതിൽ തുറന്നാരോ
നടക്കാത്ത സ്വപ്നത്തിൽ
തിരി തെളിക്കാനൊരുങ്ങുമ്പോൾ
എൻമനമറിയാതെത്തന്നെ പോയി.
എന്നരികിൽ നിന്നുകൊണ്ടു പോയൊരാ നിമിഷം
ഇനിയുമെന്തെന്തെ വന്നിരുന്നെങ്കിൽ
വെറുതെയൊഴിച്ചുപോകുന്നു ഞാൻ.
കഴിഞ്ഞുപോയ കാലമിനിയൊരിക്കലും
വരികയില്ലെന്നറിഞ്ഞിട്ടും
അതിനായ് കാത്തിരിക്കുമെൻ മനസ്സിൻ
നൊമ്പരമിനിയൊരിക്കലും മുന്നിൽ
തുറക്കും ഞാൻ?

പ.പി.സി.

പ്രണയം

പ്രണയം തണലുള്ള ഒരു നടപ്പാതയാണ്. തണൽ വഴികളിലൂടെ കൈകോർത്തു നടക്കുമ്പോൾ പൊള്ളുന്ന വേനൽച്ചൂടിനെ നാം മറന്നുപോകുന്നു. പ്രണയം ചിലപ്പോൾ ചാറ്റൽമഴ പോലെ മനസ്സിനെ നനയ്ക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ നേർത്ത സുഗന്ധമുള്ളൊരു കാറ്റായ് തഴുകി കടന്നുപോകുന്നു. പ്രണയത്തിന്റെ കൈത്തലം നീട്ടുന്ന ഊഷ്മള സ്പർശം അനുഭവിക്കാത്തവർ ആരെങ്കിലുമുണ്ടോ?

നമ്മുടെ പ്രണയം ചിലപ്പോൾ മഴയും വെയിലും കൂടി കലർന്ന് സായാഹ്നത്തിൻ സുന്ദരമാകുന്ന ഒരു ഇടവഴി പോലെയാകുന്നു. കാലത്തിന്റെ ഗതിവേഗങ്ങൾക്കിടയിൽ ജീവിതത്തിന്റെ മൃദുല വെളിച്ചങ്ങൾ എങ്ങോ മറഞ്ഞുപോകുന്നു. എങ്കിലും പ്രണയത്തിന്റെ പുലരിത്തുടിപ്പുകൾ എപ്പോഴും ഓരോ മനസ്സിനെയും വ്യാമോഹിപ്പിക്കാറുണ്ട്. പ്രണയത്തിന്റെ സൂര്യകാന്തിപ്പുകൾ വിടർന്ന നടപ്പാതയിലൂടെ കൈകോർത്തു നടക്കുമ്പോൾ നിറപ്പകിട്ടാർന്ന വർണ്ണങ്ങൾ മനസ്സിൽ ഓടിയെത്തും. ജീവിതത്തിന്റെ വിരസതകളിലും പ്രണയത്തിന്റെ ഹരിതശോഭകൾ മനസ്സിൽ ഏതോ ഹൃദ്യസൗന്ദര്യം പകരുന്നുണ്ട്. നല്ല പ്രണയം വിലമതിക്കാനാവാത്ത നിധിയാണ്. അതിനാൽ നല്ല പ്രണയത്തെ തിരിച്ചറിയുക.

സി.മ. ഫി.

പാവം കുട്ടി

കണ്ണു മിഴിച്ചു ചിരിച്ചു കിടക്കും
പാവം പാവം കുട്ടി
എന്തു വിശേഷം ചോദിച്ചാലും
മിണ്ടുകയില്ലീ കുട്ടി
വെണ്ണയുരുട്ടി കൊടുത്താലും
ഉണ്ണുകയില്ലീ കുട്ടി
ഉണ്ണിക്കുട്ടനും കല്ല്യാണിക്കും
കൺമണിയാണീ കുട്ടി
എപ്പോഴും ചിരി തൂകുന്ന
നല്ലവളാണീ കുട്ടി
ഓടുകയില്ലാ പാടുകയില്ലാ
ചാടുകയില്ലീ കുട്ടി
പുത്തനുടുപ്പും ഭംഗിയുമുള്ള
പുത്തൻ പാവക്കുട്ടി.

ദൃശ്യ. ഫി.എസ്.

എന്റെ ജീവിതം

ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചത് അതിനെക്കുറിച്ചായിരുന്നു-
എന്റെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച്.
കാലടിയിൽ ഒരുങ്ങിയ ഉറുമ്പരിച്ച
എന്റെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച്.
ഞാൻ ആടിക്കളിച്ച എന്റെ മരച്ചില്ലയും
ഒത്തൊരുമിച്ച് കളിച്ച കളിസ്ഥലവും
പഠിച്ച സ്കൂളും
പഠിച്ച പുസ്തകവും
മാറ്റിമറിച്ച ചരിത്ര നാളുകളും
മാത്രമാണെന്റെ ജീവിതം.

രമണീഷ്. എ.സി.

പ്രിയ കലാലയമേ

ഇനി വരില്ലേ നിൻ
ശീതളഹാരയിൽ?
ഇനി വരില്ലേ നിൻ
ഗന്ധം നുകരുവാൻ?
ഇനി വരില്ലേ നിൻ
ഹൃത് തന്ത്രികൾ മീട്ടുമാ-
ഗാനം മുളുവാൻ?

ക്വ.ജ്.ണ. രെ.ബി.

ഒറ്റയ്ക്കിരിക്കുമ്പോൾ

ഒറ്റയ്ക്കിരിക്കുമ്പോൾ എന്നെ ചിന്തയിലാഴ്ത്തും
 ഏകാന്തത എനിക്കേറെയിഷ്ടം.
 മനസ്സിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ വിതുമ്പുന്ന ഹൃദയത്തിൻ
 സ്വന്തമേറ്റുന്ന വേദന എനിക്കേറെയിഷ്ടം.
 മായുന്ന സൂര്യന്റെ മന്ദസ്ഥിതി പോൽ
 എരിയുന്ന ജീവിതം ഏറെയിഷ്ടം.
 വറ്റാത്ത കണ്ണീർക്കണങ്ങൾ തിരകളാൽ
 മായ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കും കടലിൻ അലകൾ ഏറെയിഷ്ടം.
 ചിരിക്കും മുഖത്ത് ഒളിഞ്ഞിരിക്കും ചതിയുടെ മുഖം,
 ഇല്ലെന്നിക്കൊട്ടുമേ ഇഷ്ടമല്ല...

രേണി. പി.എൻ.

അടുപ്പ്

എരിയുന്നടുപ്പിലെ
 തീനാളമാണെൻ ജന്മം
 ഓരോ നിമിഷത്തിൻ
 പടിവാതിലുകളിൽ
 എന്റെ നൊമ്പരങ്ങൾ
 എരിഞ്ഞടങ്ങുന്നു.

നീറപ്പുകയുമെൻ ജന്മാഗ്നിയിലേക്കൊരു
 സാന്ത്വനക്കുളിർമഴയായ് പെയ്തിറങ്ങൂ...

രേജി. കെ.കെ.

മരുഭൂമി

ബസ്സ് ചീരിപ്പായുന്നു. പുഴ ഒഴുകിയിരുന്ന വഴിയിലേക്ക് ഞാൻ ഇമവെട്ടാതെ നോക്കിയിരുന്നു. മണൽ നിറച്ച് പുഴ കടക്കാൻ പ്രയാസപ്പെടുന്ന പടുകുറ്റൻ ലോറികൾ. കുറച്ചു കുട്ടികൾ അവിടുവിടെയായി തടം കെട്ടികിടക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ ചാടി മറിയുന്നുണ്ട്. കുറച്ച് അമ്മമാർ തുണി കഴുകുന്നുമുണ്ട്. പുഴയുടെ ഇനത്തെ ഈ അവസ്ഥയെ എങ്ങനെ വ്യാഖ്യാനിക്കണമെന്ന് എനിക്ക് അറിയുന്നില്ല. പുഴ ഒഴുകിയിരുന്ന വഴിയെ എന്തിനോടുപമിക്കണം എന്നെ നിക്കറിയില്ല. ഞാൻ ചിന്തിച്ചിരിക്കവെ പെട്ടെന്ന് പിന്നിലിരുന്നിരുന്ന ഒരു കുട്ടി പുഴയെ ചൂണ്ടി ചോദിച്ചു : അമ്മേ ഇതാണോ മരുഭൂമി? എന്റെ മനസ്സിലൂടെ ഒരു വെയിലാളി.

രമ്യ. കെ.

വഴിയാത്രകൾ

മുകുതയുടെ മുഖപടം മാറ്റി
ഞാൻ നോക്കുന്നു.
പിന്നിട്ട വഴികൾ
തെളിയാത്ത സ്വപ്നങ്ങൾ പോലെ
നഷ്ടസ്വർഗ്ഗങ്ങളുടെ നാൽക്കവലകളിൽ
വഴിയറിയാതെ ഞാനുഴലുന്നു.

നിജിത. കെ.

വിടപറയും നേരം

കൊഴിഞ്ഞു വീണ കാലത്തിലേക്കെത്തി നോക്കാൻ
ഒരു നിമിഷനേരമെങ്കിലും മാറ്റിവെച്ചിടാൻ,
കൊതിയോടെ ഞാനിരുന്നു.
പേരിയാത്ത പൂക്കൾ മനസ്സിൽ സുഗന്ധം പരത്തുമ്പോഴും
നീയായിരുന്നു എൻ മനസ്സിൽ.
സ്നേഹത്തിന്റെ സുഗന്ധം പരത്തിയും,
സാന്ത്വനമേകിയും സ്വൈരം കെടുത്തിയും
സൗഹൃദത്തിന്റെ ഇഴവളളിയാൽ
നീ പടർന്നു പന്തലിച്ചിരുന്നു.
വസന്തം തലോടാൻ മറന്ന സൗഹൃദത്തെ
സ്നേഹത്തിന്റെ തൂവലാൽ നീ തഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
സൗഹൃദത്തിന്റെ നിറങ്ങൾ ചാലിച്ച്
നീയുണ്ടാക്കിയ കിളിവാതിലിലൂടെ
പുതിയൊരു ലോകത്തേക്ക്
നീ എന്നെ കൈപിടിച്ചുയർത്തി.
ഒടുവിൽ എല്ലാ പൂക്കളെയും പോലെ
നീയും എന്നിൽ നിന്നു കൊഴിഞ്ഞു പോകാൻ തുടങ്ങുന്നു.
ഇനി കലാലയത്തിനു മുന്നിൽ ഏകനായി ഞാൻ നിന്നിട്ടു
മ്പോൾ കാലം കൊഴിച്ചിട്ട കരിയിലകളും കാല്പാടുകളും
മാത്രം...

സവിത. ഇ.

നക്ഷത്രം

എന്നും പതിവായ് എന്നെത്തേടി
എങ്ങുനിന്നോ അവൾ വന്നടുക്കും
എന്നരികിലിരുന്നെന്നും
കിന്നാരം ചൊല്ലുക പതിവായി.
ഒരു പകൽ വലിയ കാർമേഘങ്ങളെ
എന്നിൽ നിന്നകറ്റി
വിരഹഭാരത്താൽ എൻ മിഴികൾ
വറ്റാത്ത പെരുമഴയായി മാറി
എന്റെ മനസ്സിൽ പുതുമഴ പെയ്യുവാൻ
കാത്തിരുന്നു ഞാൻ യുഗങ്ങളോളം
ആ വലിയ കാർമേഘം മഴയായ്
പെയ്യുന്നതും കാത്ത്.

രമ്യത. എം.

വിടച്ചൊല്ലൽ

മിഴിനീരാൽ വിടച്ചൊല്ലുന്നു നിന്നോട്
കലാലയമേ പോവുകയാണ് ഞാൻ.
നിന്റെ പൂമുറ്റത്ത് ഉല്ലസിച്ച് അടിയ
ഞാനറിഞ്ഞില്ല ജ്ഞാനദേവങ്ങൾ.
ഇലകൊഴിയും ശിശിരം പോൽ
പൊഴിയുന്നിതാ സൗഹൃദങ്ങളും.
നിന്നെക്കുറിച്ചുള്ളൊർമ്മകൾ
വിരിയുമെന്നിൽ വസന്തമായെന്നും.

രമ്യ. എം

സ്നേഹം

ഒരു മഞ്ഞുനീർക്കണം
പൊഴിയുമ്പോഴെന്തെങ്കിലും മനം
വിതുമ്പുന്നതെന്തിന്?
ഒരു ചെറു പുഷ്പം
കൊഴിയുമ്പോഴെന്തെങ്കിലും ഹൃത് തന്ത്രികൾ
മുറിപ്പെടുന്നതെന്തിന്?
എന്നിലെ സ്നേഹസ്പന്ദനം
മുകളുള്ളൊന്നോ
അവയെല്ലാം?

ശ്രീദേവി. സി.വി.

മാഞ്ഞുപോയ വഴികൾ

അച്ഛന്റെ വിരൽ തുമ്പിൽ തുങ്ങി
അന്ന് ഞാൻ നീങ്ങിയ വഴികൾ
ഇന്നുമെൻ ഓർമ്മയിൽ തുളുമ്പുന്നു.
കളകളും ഒഴുകുന്ന തോടുകൾ,
പാറിപ്പറക്കുന്ന പറവകൾ
കൊഞ്ചിക്കുഴയുന്ന കുസൃതിക്കുരുന്തുകൾ.
ഇന്നു ഞാൻ ആ വഴിയിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ
കണ്ണുനീരായ് പൊഴിയുന്നു ഓർമ്മകൾ...

ശ്വേതി. പി.

ഗ്രാമക്കാഴ്ച

പച്ചവിരിപ്പിട്ട പുഞ്ചനെൽപ്പാടത്തെ
കൊച്ചുനെൽപൈതങ്ങളാടി നിന്നു.
കൈക്കോട്ടു തോളിൽ വെച്ചോടി നടക്കുന്ന
മിക്ക കുഷിക്കാരുമൊന്നുപോലെ,
അരിവാളുകൊണ്ടു നടക്കുന്നതാരാണ്
കരിവളയണിഞ്ഞൊരു പെണ്ണുങ്ങളോ?
പാട്ടുകൾ പാടിയുമാടിയുമീക്കൂട്ടർ
പാട്ടിന്റെ ഈണത്തിൽ നട്ടുവോ ഞാൻ?
ആനന്ദമാടുന്ന കൊയ്ത്തുകാരോടൊത്തു,
ആനന്ദമാടും നെൽകതിരുകളും
കുയിലുകളാനന്ദഗാനങ്ങൾ പാടുന്നു,
മയിലുതൻ നൃത്തച്ചുവടുകളും
പുഴയും വയലും കൊണ്ടനുഗ്രഹമേകുമീ
ഊഴിയെ തൊട്ടു നമിക്കവേണം
ആ മഴവില്ലിന്റെ ഏഴു നിറങ്ങളീ
ഗ്രാമമൊട്ടാകെ നമുക്കു കാണാം.

നിമിഷ. സി.

എന്റെ വിദ്യാലയം

അറിവിന്റെ തിരി ആദ്യം തെളിയും
എൻ വിദ്യാലയത്തിൽ
അതു ചൊരിയും പ്രകാശത്തിൽ
വളരുമെൻ അറിവിൻ കുഞ്ഞുതൈ!
അറിവുനേടും ഞങ്ങളീ വെട്ടത്തിൽ
അറിവു പകർന്നുനൽകും വിദ്യയും-
നുകരുമീ വെട്ടത്തിൽ.

ശ്രീ. വി.

വളപ്പെട്ടുകൾ

എന്തോ പരതിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് അവളുടെ കൈകൾ തട്ടി അലമാരയുടെ മുകളിലെ തട്ടിൽ നിന്ന് ആ ചില്ലുവളകൾ താഴെ വീണത്. തറയിൽ വീണതും ഒരായിരം നക്ഷത്രകുഞ്ഞുങ്ങളെപ്പോലെ വളപ്പെട്ടുകൾ മുറിയിൽ ചിതറി “അയ്യോ...എത്ര ആശിച്ചു വാങ്ങിയതാ ഈ വളകൾ” അവൾ നിറകണ്ണുകളോടെ പറഞ്ഞു. അവൾ തറയിലേക്കു നോക്കി നിശ്ചലയായി നിന്നു. തറയിൽ കിടക്കുന്ന പച്ചയും ചുവപ്പും കലർന്ന ആ വളപ്പെട്ടുകളെ വേദനയോടെ അവൾ നോക്കി.

കുറച്ച് ദിവസമേ ആയുള്ളു വാങ്ങിയിട്ട്. പൂരത്തിന് അച്ഛനോടൊപ്പം പോയി വാശിപിടിച്ച് വാങ്ങിച്ചതായിരുന്നു. ആദ്യ കാഴ്ചയിൽ തന്നെ അവളെ ആ ചില്ലുവളകൾ മോഹിപ്പിച്ചിരുന്നു. എന്തു ചന്തമാണവയ്ക്ക്. വേണം എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾതന്നെ അച്ഛൻ വില ചോദിച്ചു. വില കേട്ടപ്പോൾ നമുക്ക് മറ്റൊന്ന് വാങ്ങാം എന്നായിരുന്നു അച്ഛന്റെ മറുപടി. അന്ന് അച്ഛന്റെ കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കാൽകൊണ്ട് തന്റെ നിർബന്ധം മൂലം മാത്രം വാങ്ങിയതാണ്. പക്ഷേ ഇന്ന് ആ സുന്ദരമായ വളകൾ വെറും ചില്ലു കഷ്ണങ്ങൾ മാത്രമായിരിക്കുന്നു. വളപ്പെട്ടുകളെ നോക്കി അവൾ തേങ്ങി...

സാബിറ. വി.വി.